

یک نکته از این معنی

منوچهر نوری

در جلساتی که با معلمان، والدین و دانش آموزان دارید، معمولاً بخشی از وقت خود را به حضار در جلسه اختصاص می دهید تا چنانچه سؤالاتی دارند بپرسند.

اولین کار قبل از طرح سؤالات، آماده کردن فضای جلسه برای بیان آزادانه نظرات حضاران است؛ به طوری که آنان با خیالی آسوده و بدون اضطراب و احیاناً بدون وحشت اظهار نظر کنند.

دومین اقدام، گوش دادن دقیق به سؤالات آن‌ها و نگاه محبت آمیز و آرام به فرد سؤال کننده و نیز عطف توجه به اوست که معمولاً با تکان دادن سر انجام می پذیرد.

سومین کار، قطع نکردن صحبت سؤال کننده هنگام سؤال کردن است. این کار هم تمرکز او را از بین نمی برد و هم موجب می شود که اعتماد به نفس دیگر سؤال کننده‌ها پایین نیاید.

چهارمین نکته که مهم ترین نکته نیز محسوب می شود، جواب دادن به سؤالات حضاران است و نه پاسخ به آن‌ها، اگر نمی توانید به سؤالی جواب دهید، بهتر است اعتراف کنید که جواب درست و روشنی برای آن ندارید و جواب درست به اطلاعات بیشتری نیاز دارد. هم زمان می توانید از معاونان و همکاران نزدیک خود کمک بگیرید. اما به هیچ وجه پاسخ ندهید، چرا که پاسخ توجیهی نادرست سؤال و به حاشیه بردن آن است و با جواب فرق دارد.

شرط عمل کردن به هر قانون یا مقررات، فهمیدن، آن است. فهمیدن تک تک کسانی که مخاطب آن مقررات یا قانون هستند، نباید نیازمند تعبیر و تفسیر این مقررات باشند.

- فعل های به کار رفته در آن‌ها، حالت های مثبت و شکل گزاره های خبری را داشته باشند. به این معنا که حالت امر و نهی پیدا نکنند.

- اجرای آن‌ها برای همه ی مخاطبان ممکن باشد.

- اجرای آن‌ها همگانی باشد. یعنی خود مدیر، معلمان و کارمندان اداری مدرسه، همان قدر مسئول اجرای دقیق آن‌ها باشند که دانش آموزان.

- پاداش و کیفر پیش بینی شده با شرایط سنی دانش آموزان هماهنگ باشد.

- متن آن‌ها در آغاز سال تحصیلی و پیش از آغاز کلاس های درس، در اختیار همه ی مخاطبان و حتی خانواده ها قرار گیرد.

- بهتر است توزیع و قرائت متن این مقررات به وسیله ی معلم هر کلاس انجام گیرد.

- بخش های مهم و حساس مقررات با رنگ های خاص و درشت مشخص شوند.

- تا حد امکان از ضمیر «ما» نه تو و شما ... استفاده شود.

- روی این توضیح ضروری تأکید شود که این مقررات صرفاً برای تسهیل مدیریت یادگیری آموزشی و تسهیل و تسریع یادگیری خود دانش آموزان تهیه و تدوین شده اند.

- متن مقررات در نخستین جلسه ی انجمن اولیا و مربیان به وسیله ی مدیر یا معلم ارشد مدرسه قرائت شود و از شرکت کنندگان که طبعاً همه سرپرستان خانواده های متعلق به مدرسه هستند، خواسته شود که اظهار نظر کنند؛ بدون این که تعارفی در میان باشد.

- عزت نفس و اعتماد به نفس همه ی مخاطبان مورد توجه باشد.

- برای همگان در محیط مدرسه قابل اجرا باشند.

- بر مبنای نظری یا فلسفه ی تربیت التقاطی روشنی مبتنی باشند.

- انعطاف پذیر باشند و ضرورت هرگونه تغییر در مقررات، در همان شورای تهیه و تنظیم آن‌ها، مورد بررسی قرار گیرد و به تصویب اکثریت برسد.

بدیهی است که مدرسه ای با این مدیریت، هزینه های فراوانی خواهد داشت که باید به وسیله ی سازمان های مربوط و خانواده های متمکن تأمین شود تا مدیر، معلمان و کارکنانش از رفاه و آسایش لازم برخوردار باشند.

شیرینی حلوا به میزان شکرش بستگی دارد و مطبوع بودنش، به توان و مهارت آشپزش. همه ی افراد بشر در محیطی بهتر فعالیت می کنند که از آزادی، عدالت و ارتباط های سالم انسانی برخوردار باشد، انسانیت و شخصیت همه ی شهروندان محترم شمرده شود، عزت نفس و اعتماد به نفسشان لطمه نیند و به طور کلی از امنیت اقتصادی، حرفه ای، سیاسی و عاطفی برخوردار باشند.

به به، چه محیط کاری! بی شک چنین محیطی محرک و مشوق صداقت، صراحت و رفاقت خواهد شد! بیایید، هرچند به صورت نمونه آن را تجربه کنیم؛ البته به شرط برخورداری از عشق و جرئت فکر کردن و پرداختن و ساختن به حول و قوه ی الهی. ان شاء الله ترسیم که از قدیم گفته اند: از خطر خیزد خطر!

خدایا به امید تو

پاسخ ندهید، جواب دهید!